

Καὶ τῆς ἀγάπης ἀναστέναγμα
ἀπ' τῶν νερῶν τὰ βάρη βγαίνει
κι ὅσοι τ' ἀκούσουν σ' ἐρωτεύονται,
Ἐλένη, Ἐλένη.

Καὶ τ' ἄκουσα κι ἐγώ... σ' ἀγάπησα...
καὶ τὴν ψυχὴ μου εἶδα συρμένη
ἀπὸ ἓνα κῦμα — ἀπὸ τὸ κῦμα σου
Ἐλένη, Ἐλένη.

ᾠ, ἃς εἶπαν τὸ στρατὸ τῶν Δαναῶν
νάχα, στήν Τροία τὴ βουλιαγμένη
νὰν τότε φέρω κι ἓναν πόλεμο
νὰ στήσω ἐκεῖ βαθιὰ γιὰ σέ
ποῦ νὰ μὴν τέλειωνε ποτέ,
Ἐλένη, Ἐλένη.

ΜΠΑΣΤΙΑΝΑ, ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1927

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ “ΗΡΕΜΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ”

ΧΛΩΜΕΣ ΚΥΡΙΕΣ...

Χλωμές κυρίες, σὲ ντιβάνια ξαπλωμένες,
ὄλο νωχέλεια, καὶ χάση, κι ἐμορφιά,
μοιάζουν ἐμένα οἱ σκέψεις μου οἱ κουρασμένες
μὲς στ' Ἄτονα τοῦ Τόρα Δειλινά...

Καὶ ἡ ψυχὴ τους εἶνε ξεχασμένη
μὲς στὴ βαρυνὰ τὴν εὐωδιὰ πὺν εἶν' ἀπλωμένη
στὴν κάμαρα, καὶ στοὺς παράξενους καπνοὺς...
... Μόλις μποροῦν νὰ ξεχωρίσουν κάτι Σκιές,
κάτι σὰν ὄπτασιες μακρονές,
πὺν ξεπροβάλλουνε μισόσβυστες, θαμπές.

Μορφές τοῦ Πόθου, τῆς Λαγνείας... — Ὑποκρισία
καὶ σαρκασμὸς στὰ χεῖλη. Στὸ ὑποπτό τους
τὸ βλέμμα, ἡ Ταπεινὴ Ἀνησυχία... —
(Καὶ οἱ κυρίες χαμογελάνε στ' ὄνειρό τους...)

Μορφή τοῦ Ἔρωτα καὶ τῆς Ἀγάπης. Ὀπτασία
λευκὴ, θλιμένη, μὲ τὸν Πόνον μὲς στὸ βλέμμα...
(Μὰ οἱ Κυρίες ψιθυροῦσαν: «Νᾶταν ψέμα;...»
κι ἀναστενάξανε σὲ κάποια νοσταλγία).

Ἄγνή καὶ χαμηλοβλεποῦσα, ἡ Ὀπτασία
τῆς Ἐλπίδας προχωρεῖ δειλὰ κι ἀργά.
Ὅμως, ἀπότομα, προφταίνει ἡ Ἀγία
καὶ τὴν σκεπάζει μὲ τὰ μαῦρα τῆς φτερά... .

(Καὶ οἱ Κυρίες δὲν τὴν ἀντικρύσαν,
καὶ τὰ μάτια τους γυαλίζουν ὡς δακρύσαν...)

... Χλωμὲς κυρίες, σὲ νιβάνια ξαπλωμένες,
ὄλο νοχέλεια, καὶ χάρη, κι ἐμορφιά,
μοιάζουν ἐμένα οἱ σκέψεις μου οἱ κουρασμένες
μὲς στ' Ἄτονα τοῦ Τόρα Δειλινά...

ΧΑΓΕΡ ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ

(ΙΣΑΝΤΡΟΣ ΑΡΙΣ)

ΣΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Εὐτυχὴς ὅπου ἐννοιωσε τὸν πόνο στὴ ζωὴ του
καὶ ποῦ λυτρῶθη μὰ φρορὰ — καὶ τότε στὴν ἐστία
εὐχάριστες περῶ σιγμῆς, τὰ βράδνα τοῦ χειμῶνα.

Στὰ τζάμια ψάλλει μὰ βροχή, μαζὶ μὲ τὸ χαλάζι
τριξοῦν τὰ ξύλα στὴν φωτιά, ἢ χύτρα τραγονδάει,
κι' ἐντὸς του ξεπετάγοντι, σὰ σπίθες, ἀναμνήσεις.

Κάθε τῆς κι' ἀπὸ μὰ χαρᾶς, ἢ πόνου σιγμῆ φέρνει
στεναγμοῦ ὅπου κόπασε, ἀγάπης ὅπου ἐχάθη
ὡς π' ὄλα κατακάθονται, κρυμμένα ἀπὸ τὴ στάχτη.